

Tisková zpráva k výstavě

Petr Kvíčala – Nejen pro oči / Not for eyes only

7. 9. – 6. 10. 2007

Galeri 5. patro, Myslíkova 9, Praha 1

Na výstavě budou představeny nové práce malíře Petra Kvíčaly (nar. 1960), umělce žijícího a tvořícího v Brně, kde působí také jako pedagog v ateliéru malby na FaVU VUT. Autor je také znám svými malířskými environmentálními intervencemi do architektury a spoluprací s výtečnými architekty /např.: stropní malba v Deutsche Bundesbank v Chemnitzu od arch. Josepa Lluíse Matea, skleněná stěna polytechniky EPFL v Lausanne od arch Ivana Kolečka či malby ve slavnostním sále divadla Reduta v Brně od architektonického sdružení DRNH/.

Ve své stati Nejen pro oči, uvedené v Kvíčalově monografii, Tomáš Pospiszyl umělcovu tvorbu charakterizuje takto: „Kvíčalovo dílo má svou vývojovou logiku, vnitřní řád a jasné zásady provedení. Ač je to z pohledu jeho dnešní tvorby přímo neodvoditelné, pro práci Petra Kvíčaly byl rozhodující vztah k přírodě... Vnitřní řád práce Petra Kvíčaly je dán používáním ornamentálně pojatých linií. Mezi nejcharakterističtější z nich patří vlnovka – rytmické malířské gesto v čase. Tyto linie vzájemně kombinuje a komponuje podle předem jasných pravidel či algoritmů, které ovšem mohou vést k neočekávaným výsledkům.“

„Princip opakování a ornament ale nepatří pouze k výtvarnému repertoáru přírodních národů nebo modernistických malířů poloviny dvacátého století, zcela samozřejmě je užívají i umělci současní... Petr Kvíčala náleží k autorům, kteří na přelomu osmdesátých a devadesátých let rehabilitovali ornament jiným způsobem, než jen navazováním na abstraktní malbu šedesátých let. Inspirace umělců, jakými jsou David Reed, Sue Williams nebo Karin Davie, je daleko širší, globálnější a univerzálnější. Zajímají se o principy etnického umění, o kaligrafii nebo o barokní ornament, současně je vzrušuje městské grafitti a stále vzrůstající možnosti nových médií. Ornament je pro ně jedna z cest, jak dát současné malbě opodstatnění bez toho, aniž by se vracelo k ilustrativní naraci. I Petr Kvíčala je rozkročen mezi lidový architektonický ornament a geometrickou estetiku, která v některých případech připomíná výtvary počítačového programu. Ornament je ale pro něj nejen způsobem, jak propojit tyto zdánlivé protiklady, ale především vyjádřením obecných principů a rytmu okolního světa.“

„Na obrazy Petra Kvíčaly je zajímavé dívat se. Přinášejí něco, co nelze, na rozdíl od určitých projevů konceptuálního umění, popsat slovy. Jsou vnímatelné zrakem a často výhradně ve fyzické konfrontaci s originálem.“